

Vårvindar friska

trad. Norrland, lyr. Julia Nyberg (1785-1854)

♩=90 Vår-vin-dar fris-ka le - ka och vis-ka lun-der-na kring likt äl-skan-de par.
Hjär-tat vill bris-ta, ack, när den sis-ta gån-gen jag hör - de kär-le - kens röst.

Ström-mar-na i - la, fin-na ej hvi-la, för-rän i ha - vet stört - vå-gen far.
Ö - go-nens lå-ga, av-ske-dets pål-ga mun e-mot mun och klap-pan-de bröst.

Klap-pa mitt hjer-ta, kla - ga och hör, vall-hor-nets klang bland klip-por-na dör.
Fjäll-da-len stod i grön-skan-de skrud, tras-ten slog drill på drill för sin brud.

Ström-kar-len spe-lar, sor-ge-na de-lar va-kan kring berg och dal. Klap-pa mitt hjer-ta,
Ström-kar-len spe-lar, sor-ge-na de-lar va-kan kring berg och dal. Fjäll-da-len stod i

kla - ga och hör, vall-hor-nets klang bland klip-por-na dör. Ström-kar-len spe-lar,
grön-skan-de skrud, tras-ten slog drill på drill för sin brud. Ström-kar-len spe-lar,

sor-ge-na de-lar va-kan kring berg och dal.
sor-ge-na de-lar va-kan kring berg och dal.